

KINTA KOLUMNA

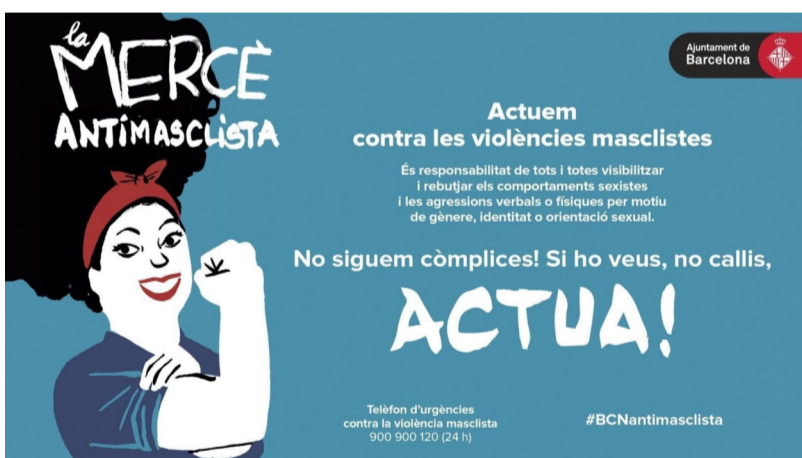
LA MERCÈ COL·LOCADA

Mengeu-vos els vostres morts

El dron la va cagar, els artificiers també amb uns jocs d'artifici que no feien aquelles figures que tan agraden i per adobar la cosa, TV3 s'escarrassava a ensenyar els petards des de l'aire quan i des de sempre on es veuen bé és des de terra. I la premsa també la va cagar ocultant qualsevol foto que mostrés escenes de violència.

La última nit va començar malament, les anteriors van ser un reguitzell de baralles i punyalades, i el toc final el van donar les bandes juvenils assaltant en massa i saquejant botigues i magatzems als voltants de la plaça d'Espanya. El drama va ser complet amb l'assassinat.

La Urbana, com sempre, no podia fer front a un allau de joves violents i decidits. De fet no és la seva feina i tampoc no tenen una preparació adequada. Els mossos van arribar tard i no sabien que fer. Ells, els components de les bandes, bevien alcohol de marca, arrossegaven pernils i llonganisses i acollonien a tothom llençant ampolles buides de cervesa pel damunt els caps de la gent que havia assistit als focs de la Mercè.

No va ser una festa, va ser una orgia de violència entre les bandes i de les bandes contra els ciutadans.

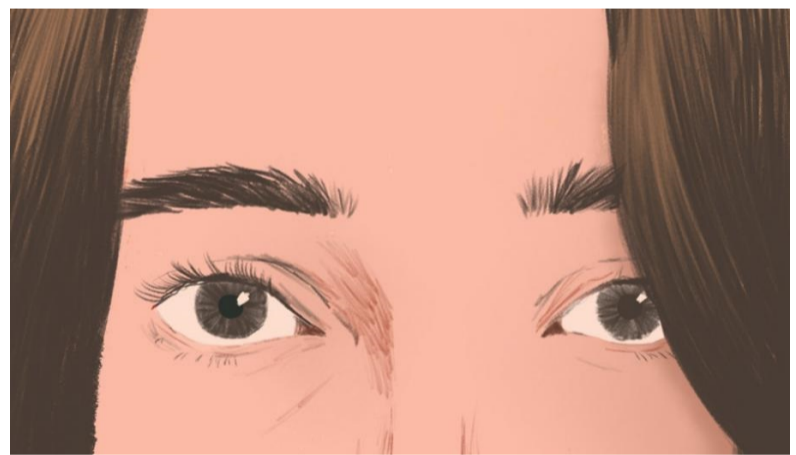
Els barcelonins estan pagant la desorganització, volguda pels poders, de la policia catalana. Els mossos mateixos estan pagant el seu constant comportament antidemocràtic. La seva violència intrínseca heretada de la Policia i la Guàrdia Civil espanyoles. La gent no els fa confiança, els veuen com a opressors i repressors i no com a defensors de la ciutadania.

Aquestes situacions aniran en augment, com va en augment la violència a la ciutat. Els delinqüents són cada vegada més agressius i no dubten a utilitzar navalles i armes de foc per robar a un pobre vell de 80 anys un rellotge de 10 euros. Pel Casc Antic de la ciutat ja es corrent

veure com després d'un robatori a una dona la gent comença a perseguir-los i sovint els atrapa i els fot unes quantes hòsties. Els turistes també s'han posat a perseguir els lladres i els peguen encara més fort que els autòctons.

I clar, els lladres s'armen per evitar que els peguin. I això no pot acabar bé. Per altra banda aquesta situació de violència també a anat, en paral·lel, a un augment significat d'agressions sexuals. Les dones comencen a tenir por. I no només les joves, hi ha casos de dones agredides amb més de 70 anys.

El ressorgiment d'aquesta meravellosa, famosa, multi-turística i alhora controvertida Barcelona comença a ser un drama sentimental. La història de la bona relació ciutat-ciutadans-mossos va passar en una altra vida quan la ficció de la independència els feia por pel seu futur. A hores d'ara no poden identificar-se amb els ciutadans, és una oportunitat perduda i queda per resoldre un vell problema: Com ha de ser una policia democràtica?

Perquè la meravella d'uns ciutadans estimant-los amb passió encomia per la seva perfecta senzillesa i seria la invisible culminació de la intel·ligència policial, i per tant de la possible confusió entre una expressió policial violenta i banal, la punta del tempus fugit i l'horrible deshonra d'un cos policial entregat en cos i ànima només als rics.

Sort que l'alcaldeessa, l'Ada Colau, els defensa i nega que Barcelona sigui una ciutat insegura i ha demanat que els ciutadans deixin de "difamar" la seva pròpia ciutat. Benaventurada sigui després de les múltiples queixes que ha rebut per la gestió policial.